

Repertoriul jurisprudenței

ORDONANȚA VICEPREȘEDINTELUI CURȚII

19 decembrie 2013*

„Recurs — Ordonanță privind măsurile provizorii — Valori-limită pentru plumb, bariu, arsenic, antimoniu, mercur, nitrozamine și substanțe nitrozabile în jucării — Dispoziții notificate de Republica Federală Germania care mențin valorile-limită naționale pentru aceste substanțe — Decizie a Comisiei prin care refuză aprobarea în întregime a acestor dispoziții”

În cauza C-426/13 P(R),

având ca obiect un recurs formulat în temeiul articolului 57 al doilea paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, introdus la 26 iulie 2013,

Comisia Europeană, reprezentată de M. Patakia și de G. Wilms, în calitate de agenți, cu domiciliul ales în Luxemburg,

recurentă,

cealaltă parte din procedură fiind:

Republica Federală Germania, reprezentată de A. Wiedmann, în calitate de agent,

reclamantă în primă instanță,

VICEPREȘEDINTELE CURȚII,

după ascultarea primului avocat general, domnul P. Cruz Villalón,

dă prezenta

Ordonanță

- 1 Prin recursul formulat, Comisia Europeană solicită anularea Ordonanței președintelui Tribunalului Uniunii Europene din 15 mai 2013, Germania/Comisia (T-198/12 R, denumită în continuare „ordonanța atacată”), prin care acesta i-a impus obligația de a autoriza menținerea dispozițiilor naționale notificate de Republica Federală Germania privind valorile-limită pentru antimoniu, arsenic, bariu, plumb și mercur prezente în jucării (denumite în continuare „dispozițiile naționale”) până la pronunțarea Tribunalului asupra fondului acțiunii cu care este sesizat și care are ca obiect anularea Deciziei C(2012) 1348 final a Comisiei din 1 martie 2012 (denumită în continuare „decizia în litigiu”), statuând asupra cererii de menținere a acestor dispoziții naționale.

* Limba de procedură: germana.

- 2 La punctul 2 din ordonanța atacată, decizia în litigiu este descrisă în următorii termeni:

„Prin decizia [în litigiu], Comisia Europeană a admis, pentru nitrozamine și substanțe nitrozabile, cererea adresată de guvernul german în temeiul articolului 114 alineatul (4) TFUE pentru a obține aprobarea menținerii dispozițiilor naționale privind valorile-limită pentru metalele grele menționate anterior. În ceea ce privește valorile-limită pentru plumb, bariu, arsenic, antimoniu și mercur – care corespund valorilor care au fost stabilite prin Directiva 88/378/CEE a Consiliului din 3 mai 1988 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la siguranța jucăriilor (JO L 187, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 8, p. 231, denumită în continuare „vechea directivă privind jucăriile”) –, Comisia a respins, în esență, cererea guvernului german și a decis că, pe viitor, vor fi aplicabile valorile-limită stabilite de Directiva [2009/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 iunie 2009 privind siguranța jucăriilor (JO L 170, p. 1)] (denumită în continuare „noua directivă privind jucăriile”).”

Cadrul juridic

- 3 Cadrul juridic este prezentat după cum urmează la punctele 3-12 din ordonanța atacată:

„Dreptul primar

- 3 Articolul 114 alineatele (1), (3), (4), (6) și (7) TFUE prevede următoarele:

„(1) Cu excepția cazului în care tratatele dispun altfel, dispozițiile următoare se aplică în vederea realizării obiectivelor enunțate la articolul 26. Parlamentul European și Consiliul [...] adoptă măsurile privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre care au ca obiect instituirea și funcționarea pieței interne.

[...]

(3) În formularea propunerilor prevăzute la alineatul (1) în domeniul sănătății, securității, protecției mediului și protecției consumatorilor, Comisia pornește de la premisa asigurării unui nivel de protecție ridicat, ținând seama în special de orice evoluție nouă, întemeiată pe fapte științifice. În cadrul atribuțiilor ce le revin, Parlamentul European și Consiliul depun eforturi, de asemenea, pentru realizarea acestui obiectiv.

(4) În cazul în care, după adoptarea unei măsuri de armonizare [...], un stat membru consideră necesară menținerea dispozițiilor de drept intern justificate de cerințele importante prevăzute la articolul 36 [...], acesta adresează Comisiei o notificare, indicând motivele menținerii acestor dispoziții.

[...]

(6) În termen de șase luni de la notificările prevăzute la alineatele (4) și (5), Comisia aprobă sau respinge dispozițiile respective de drept intern, după ce a verificat dacă acestea constituie sau nu un mijloc de discriminare arbitrară sau o restricție disimulată în comerțul dintre statele membre și dacă acestea constituie sau nu un obstacol în funcționarea pieței interne.

În absența unei decizii a Comisiei adoptate în acest termen, dispozițiile de drept intern prevăzute [la alineatul (4)] se consideră aprobate.

În cazul în care complexitatea problemei justifică acest lucru și dacă nu există niciun pericol pentru sănătatea umană, Comisia poate notifica statului membru în cauză că termenul prevăzut de prezentul alineat poate fi prorogat cu un nou termen de până la șase luni.

(7) În cazul în care, în temeiul alineatului (6), un stat membru este autorizat să mențină sau să introducă dispoziții de drept intern care derogă de la o măsură de armonizare, Comisia examinează de îndată dacă este oportun să propună o adaptare a acestei măsuri.”

Dreptul derivat

Vechea directivă privind jucăriile

- 4 Potrivit articolului 2 din vechea directivă privind jucăriile, acestea nu pot fi introduse pe piață decât în cazul în care nu compromit siguranța și/sau sănătatea utilizatorilor ori a terților atunci când sunt utilizate în conformitate cu destinația lor sau atunci când sunt utilizate în mod previzibil, ținând seama de comportamentul obișnuit al copiilor. Jucăria trebuie să îndeplinească, în starea în care este introdusă pe piață și ținând seama de durata ei de utilizare previzibilă și normală, toate condițiile de siguranță și de sănătate stabilite de directivă.
- 5 Punctul 3 (intitulat „Proprietăți chimice”) din partea II (intitulată „Riscuri speciale”) din anexa II (intitulată „Cerințe esențiale pentru jucării”) la vechea directivă privind jucăriile stabilește ca obiectiv valori-limită de biodisponibilitate maximă admisibilă pe zi, printre altele, pentru antimoniu, arsenic, bariu, plumb și mercur. Valorile-limită de biodisponibilitate definesc cantitatea maximă admisibilă a unei substanțe chimice care, prin utilizarea jucăriilor, poate fi absorbită și poate fi disponibilă pentru procese biologice în corpul uman. Aceste valori-limită de biodisponibilitate nu operează nicio distincție în funcție de consistența materialului jucăriei. Punctul 3 alineatul (2) prima teză din partea II din anexa II la directiva menționată stabilește, printre altele, următoarele valori-limită, care exprimă biodisponibilitatea maximă zilnică admisibilă în μg : antimoniu: 0,2; arsenic: 0,1; bariu: 25,0; plumb: 0,7 și mercur: 0,5. În ceea ce privește nitrozaminele și substanțele nitrozabile, vechea directivă privind jucăriile nu stabilește nicio valoare-limită.
- 6 Pe această bază, în temeiul unui mandat al Comisiei, Comitetul European pentru Standardizare a elaborat standardul armonizat european EN 71-3 „Siguranța jucăriilor” (denumit în continuare „EN 71-3”), care deduce din valorile-limită de biodisponibilitate „valori-limită de migrare” pentru materialele [din care sunt alcătuite jucăriile] și descrie o procedură care permite determinarea acestora. Valorile-limită de migrare arată cantitatea maximă admisibilă dintr-o substanță chimică care poate migra, cu alte cuvinte, care poate trece dintr-un produs către exterior, de exemplu care poate intra în piele sau în suc gastric. Dacă valorile stabilite de EN 71-3 sunt respectate, se consideră că și valorile-limită de biodisponibilitate din vechea directivă privind jucăriile sunt respectate. EN 71-3 stabilește, printre altele, valorile-limită de migrare următoare: antimoniu: 60 mg/kg; arsenic: 25 mg/kg; bariu: 1 000 mg/kg; plumb: 90 mg/kg și mercur: 60 mg/kg.

Noua directivă privind jucăriile

- 7 În anul 2003, Comisia s-a angajat să revizuiască vechea directivă privind jucăriile. La capătul a numeroase consultări ale unor experți cu privire la mai multe proiecte, Comisia a prezentat, la începutul anului 2008, Propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind siguranța jucăriilor, propunere care a fost acceptată de Consiliu la 11 mai 2009, în pofida opoziției guvernului german, și a fost adoptată la 18 iunie 2009 pentru a deveni noua directivă privind jucăriile. Punctul 13 din partea III (intitulată „Proprietăți chimice”) din anexa II (intitulată „Cerințe speciale de siguranță”) la această directivă stabilește direct limitele de migrare. Directiva operează o distincție în funcție de trei [consistențe ale materialului jucăriei], după cum acesta este „uscăt/friabil/sfărâmbicios/flexibil”, „lichid sau lipicios” sau „răzuit”.

- 8 Punctul 13 din partea III din anexa II la noua directivă privind jucăriile stabilește astfel valorile-limită de migrare următoare:

Elemente	mg/kg în materialul uscat, friabil, sfărmițos sau flexibil al jucăriei	mg/kg în materialul lichid sau lipicios al jucăriei	mg/kg în materialul răzuit al jucăriei
Antimoniu	45	11,3	560
Arsenic	3,8	0,9	47
Bariu	4 500	1 125	56 000
Plumb	13,5	3,4	160
Mercur	7,5	1,9	94

- 9 Articolul 54 din noua directivă privind jucăriile impune statelor membre obligația de a asigura intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru transpunerea sa în ordinea lor juridică internă până la 20 ianuarie 2011 și de a le aplica începând cu 20 iulie 2011. Articolul 55 prevede însă o excepție, în sensul că punctul 3 din partea II din anexa II la vechea directivă privind jucăriile este abrogat numai de la 20 iulie 2013. Valorile-limită de biodisponibilitate stabilite prin vechea directivă privind jucăriile, precum și valorile-limită de migrare care sunt deduse de aici pentru materialele care servesc la fabricarea jucăriilor rămân, așadar, în vigoare până la 20 iulie 2013, printre altele în ceea ce privește antimoniul, arsenicul, bariul, plumbul și mercurul.
- 10 Potrivit guvernului german, articolul 55 din noua directivă privind jucăriile este o *lex specialis* care derogă de la articolul 54, astfel încât, potrivit acestuia, punctul 13 din partea III din anexa II la directiva menționată, dispoziția în discuție în prezenta cauză, nu trebuie să fie transpus decât la 20 iulie 2013. Comisia apreciază, dimpotrivă, că termenul de transpunere prevăzut la articolul 54 din noua directivă privind jucăriile se aplică și metalelor grele la care se referă prezentul litigiu. Numai în interesul economiei, articolul 55 ar prevedea o perioadă tranzitorie care expiră la 20 iulie 2013, termen în care jucăriile ale căror proprietăți chimice sunt conforme cu cerințele vechii directive privind jucăriile pot continua să fie fabricate și comercializate. Această dispoziție nu ar avea drept scop să acorde statelor membre un termen mai lung de transpunere.

Dreptul național german

- 11 Vechea directivă privind jucăriile a fost transpusă în dreptul național german prin regulament în anul 1989. Regulamentul de transpunere se referă la cerințele de siguranță impuse de anexa II la vechea directivă privind jucăriile, care enunța valorile-limită de biodisponibilitate aplicabile printre altele celor cinci metale grele care sunt antimoniul, arsenicul, bariul, plumbul și mercurul.
- 12 Dreptul național german a fost adaptat la noua situație juridică rezultată din publicarea noii directive privind jucăriile în anul 2011. Cu toate acestea, nu a fost introdusă nicio modificare în ceea ce privește valorile-limită ale celor cinci metale grele sus-menționate, întrucât punctul 3 din partea II din anexa II la vechea directivă privind jucăriile rămânea în vigoare. Acesta este motivul pentru care, prin scrisoarea de punere în întârziere din 22 noiembrie 2012, Comisia a inițiat împotriva Republicii Federale Germania, conform articolului 258 TFUE, o procedură de constatare a neîndeplinirii obligațiilor pentru netranspunerea în parte a noii directive privind jucăriile. Prin scrisoarea din 21 martie 2013, guvernul german a răspuns la punerea în întârziere, respingând orice neîndeplinire a obligațiilor, invocând faptul că partea III din anexa II la noua directivă privind jucăriile nu și-ar produce efectele decât începând cu 20 iulie 2013.”

Istoricul cauzei și procedura în fața judecătorului delegat cu luarea măsurilor provizorii

13 Istoricul cauzei a fost prezentat la punctele 13-15 din ordonanța atacată după cum urmează:

„13 Prin scrisoarea din 18 ianuarie 2011, guvernul german a solicitat Comisiei, conform articolului 114 alineatul (4) TFUE coroborat cu articolul 36 TFUE, aprobarea menținerii, după data de 20 iulie 2013, a dispozițiilor sale naționale privind valorile-limită pentru antimoniu, arsenic, bariu, plumb și mercur, [care sunt] conforme punctului 3 din partea II din anexa II la vechea directivă privind jucăriile, precum și pentru nitrozamine și substanțe nitrozabile, pentru motivul că aceste dispoziții asigurau un nivel de protecție a sănătății copiilor superior celui introdus prin noua directivă privind jucăriile. Guvernul german s-a referit în special la valorile-limită de migrare stabilite de aceasta din urmă pentru jucăriile care pot fi răzuite. Potrivit guvernului german, pentru antimoniu, arsenic, bariu, plumb și mercur, o comparație cu valorile-limită din EN 71-3 indică faptul că valorile-limită de migrare aplicabile în viitor sunt mai ridicate, astfel cum reiese din tabelul următor:

Elemente	EN 71-3 în mg/kg, care transformă valorile-limită de biodisponibilitate din vechea directivă privind jucăriile (preluate în dreptul național)	Noua directivă privind jucăriile în mg/kg
Plumb	90	160
Arsenic	25	47
Mercur	60	94
Bariu	1 000	56 000
Antimoniu	60	560

- 14 Guvernul german a arătat că, chiar dacă comparația s-ar limita la valorile aplicabile categoriei „material răzuit al jucăriei”, această comparație în sine ar fi suficientă pentru a demonstra, fără a fi necesar să se țină seama de celelalte două categorii, că aplicarea dispozițiilor noii directive privind jucăriile conduce la o creștere netă a migrării admisibile a metalelor grele. Directiva menționată nu ar preciza în mod clar în ce proporție se situează valorile-limită de migrare ale fiecăreia dintre cele trei categorii unele în raport cu celelalte. Prin urmare, ar trebui să se plece de la principiul că cantitatea indicată poate migra în fiecare zi din fiecare categorie. Valorile-limită de migrare ar trebui, așadar, să fie apreciate în mod cumulativ și adunate, pentru a defini expunerea totală în cazul în care un copil are contact cu jucării din cele trei categorii în cursul unei singure zile.
- 15 Prin decizia [în litigiu] [...], Comisia a aprobat cererea guvernului german fără restricții pentru nitrozamine și substanțe nitrozabile. Pentru bariu și plumb, Comisia a aprobat cererea „până la data intrării în vigoare a dispozițiilor UE de stabilire a unor noi limite [...], însă nu mai târziu de 21 iulie 2013”. În schimb, pentru antimoniu, arsenic și mercur, Comisia a respins cererea.”
- 14 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 14 mai 2012, Republica Federală Germania a introdus o acțiune având ca obiect anularea deciziei în litigiu, în măsura în care Comisia, pe de o parte, a respins prin aceasta cererea sa de menținere a dispozițiilor naționale privind valorile-limită pentru antimoniu, pentru arsenic, precum și pentru mercur și, pe de altă parte, nu a aprobat această cerere decât până la 21 iulie 2013 pentru bariu și pentru plumb.

- 15 Printr-un act separat, depus la grefa Tribunalului la 13 februarie 2013, statul membru menționat a deschis o procedură referitoare la măsurile provizorii, în cadrul căreia a solicitat, în esență, președintelui Tribunalului:
- cu titlu provizoriu, aprobarea dispozițiilor naționale care mențin valorile-limită pentru antimoniu, arsenic, bariu, plumb și mercur până la pronunțarea hotărârii Tribunalului cu privire la fondul acțiunii;
 - în subsidiar, obligarea Comisiei să aprobe, cu titlu provizoriu, dispozițiile naționale menționate până la pronunțarea hotărârii Tribunalului cu privire la acțiunea respectivă.
- 16 În observațiile formulate cu privire la cererea de măsuri provizorii depuse la grefa Tribunalului la 28 februarie 2013, Comisia solicită președintelui Tribunalului:
- declararea inadmisibilității acțiunii sau, în subsidiar, respingerea acesteia ca nefondată;
 - obligarea Republicii Federale Germania la plata cheltuielilor de judecată suplimentare ocazionate de procedura măsurilor provizorii odată cu pronunțarea cu privire la cheltuielile de judecată aferente fondului cauzei.
- 17 Statul membru menționat a răspuns la observațiile Comisiei prin memoriul din 14 martie 2013. Comisia și-a exprimat opinia cu privire la acesta prin memoriul în duplică din 27 martie 2013.

Ordonanța atacată

- 18 Președintele Tribunalului a amintit, la punctele 20-23 din ordonanța atacată, că judecătorul delegat cu luarea măsurilor provizorii poate dispune suspendarea executării unui act și adoptarea altor măsuri provizorii dacă se demonstrează că dispunerea lor este justificată, la prima vedere, în fapt și în drept (*fumus boni iuris*) și că sunt urgente în sensul în care, pentru a evita prejudicierea gravă și ireparabilă a intereselor părții care le solicită, acestea trebuie adoptate și trebuie să își producă efectele anterior pronunțării deciziei pe fondul acțiunii. Acesta a arătat că, dacă este cazul, judecătorul delegat cu luarea măsurilor provizorii efectuează și evaluarea comparativă a intereselor existente și că, în cadrul acestei examinări de ansamblu, judecătorul delegat cu luarea măsurilor provizorii dispune de o largă putere de apreciere și are libertatea să stabilească, în raport cu particularitățile cauzei, modul în care trebuie verificată respectarea acestor condiții diferite, precum și ordinea examinării, de vreme ce nicio normă juridică nu îi impune o schemă de analiză prestabilită pentru a aprecia necesitatea de a statua în mod provizoriu. Apreciind că dispunea de toate informațiile necesare pentru a se pronunța cu privire la cererea de măsuri provizorii, fără a fi utilă ascultarea susținerilor orale ale părților, președintele Tribunalului a examinat în primul rând admisibilitatea acestei cereri.
- 19 La punctele 24-39 din ordonanța atacată, președintele Tribunalului a examinat argumentul Comisiei potrivit căruia cererea de măsuri provizorii ar fi fost inadmisibilă întrucât Republica Federală Germania nu avea interesul de a exercita acțiunea în condițiile în care, în realitate, încerca să obțină suspendarea executării unei decizii negative, cerere care ar fi de neconceput în cadrul unei proceduri a măsurilor provizorii.
- 20 Deși a admis că o cerere de măsuri provizorii care nu urmărește decât obținerea suspendării executării unei decizii negative este în principiu inadmisibilă, întrucât suspendarea solicitată nu este de natură, în sine, să modifice situația juridică a solicitantului, președintele Tribunalului a arătat, la punctul 28 din ordonanța atacată, că, în acest caz precis, ceea ce solicitase statul membru menționat nu era suspendarea executării unui act în sensul articolului 278 TFUE, ci mai degrabă adoptarea unei măsuri provizorii în sensul articolului 279 TFUE. Întemeindu-se în special pe punctul 41 din Ordonanța vicepreședintelui Curții din 7 martie 2013, EDF/Comisia [C-551/12 P(R)], acesta a constatat că nici

articolul 279 TFUE, nici articolul 104 din Regulamentul de procedură al Tribunalului și nici, cu atât mai mult, articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene nu permit declararea drept inadmisibilă a unei astfel de cereri pentru simplul motiv că acțiunea pe care se grefează vizează anularea unei decizii negative.

- 21 La punctele 30-38 din ordonanța atacată, președintele Tribunalului a statuat că particularitățile speței pledau în mod deosebit în favoarea admisibilității măsurii provizorii solicitate de Republica Federală Germania. Președintele Tribunalului a arătat că, în mod logic, aceasta din urmă nu putea să solicite menținerea după data de 20 iulie 2013 a valorilor-limită stabilite de dispozițiile naționale decât prin intermediul unei măsuri provizorii dispuse conform articolului 279 TFUE. În măsura în care Comisia susținea că măsura provizorie solicitată amenință echilibrul instituțional și depășește cadrul competențelor instanței de fond, președintele Tribunalului a arătat că, în materia măsurilor provizorii, judecătorul delegat cu luarea măsurilor provizorii dispune de competențe al căror impact în privința instituțiilor vizate ale Uniunii depășește efectele aferente unei hotărâri de anulare, cu condiția ca aceste măsuri provizorii să se aplice numai pe durata procedurii pe fond, să nu prejudice decizia care va interveni la finalul acestei proceduri și să nu împiedice efectul util al acesteia. Apreciind că aceste din urmă condiții erau reunite în speță, președintele Tribunalului a considerat că, în orice caz, măsura provizorie solicitată rămânea în limita măsurilor pe care Comisia ar fi, după toate aparențele, obligată să le adopte în executarea unei eventuale hotărâri de anulare.
- 22 La punctul 39 din ordonanța atacată, președintele Tribunalului a concluzionat că cererea de măsuri provizorii trebuia să fie declarată admisibilă, dar numai în ceea ce privește capătul de cerere prezentat cu titlu subsidiar, în condițiile în care, în lumina dispozițiilor coroborate ale articolului 114 alineatele (4) și (6) TFUE, numai Comisia este competentă să autorizeze cererile de menținere care îi sunt adresate de statele membre, în timp ce judecătorul delegat cu luarea măsurilor provizorii nu are, în principiu, competența să someze instituția în cauză să adopte măsuri determinate sau să se abțină să facă acest lucru.
- 23 În al doilea rând, la punctele 40-67 din ordonanța atacată, președintele Tribunalului a examinat condiția privind *fumus boni iuris*. Acesta a arătat mai întâi că această condiție este îndeplinită atunci când cel puțin unul dintre motivele invocate de reclamant în susținerea acțiunii de fond pare, la prima vedere, pertinent și, în orice caz, întemeiat. În această privință, președintele Tribunalului a considerat că este suficient ca motivul respectiv să ridice probleme complexe și delicate care, la prima vedere, nu pot fi înlăturate ca fiind lipsite de relevanță, ci necesită o examinare aprofundată, care este rezervată instanței competente să se pronunțe asupra fondului, sau să reiasă din argumentele prezentate de părți că există, în cadrul procedurii pe fond, o controversă juridică semnificativă, a cărei soluție nu este evidentă de la bun început.
- 24 În ceea ce privește autorizarea, acordată până 21 iulie 2013, a valorilor-limită pentru plumb și pentru bariu, președintele Tribunalului a arătat, la punctele 41 și 42 din ordonanța atacată, că, potrivit Republicii Federale Germania, decizia în litigiu încalcă articolul 114 TFUE întrucât Comisia a supus aprobarea dispozițiilor naționale privind aceste valori-limită unui termen care expiră cel târziu la 21 iulie 2013, deși nici cuprinsul alineatului (6) al acestui articol și nici economia acestuia nu ar permite Comisiei să impună o restricție temporală pentru o decizie care aprobă menținerea unor dispoziții naționale. Președintele Tribunalului a arătat de asemenea, în esență, la punctele 43 și 44 din aceeași ordonanță, că, potrivit Comisiei, autorizarea menținerii în vigoare a dispozițiilor naționale mai stricte constituie o derogare de la măsurile de armonizare și că a părut logic, în speță, să se limiteze autorizarea în timp, întrucât această soluție mai suplă era singurul mod de a ține seama de preocupările legitime ale statului membru vizat, garantându-se în același timp că se aplică în orice moment reguli uniforme jucărilor comercializate pe piața internă, fiind în paralel afectată cât de puțin posibil funcționarea acesteia.

- 25 Președintele Tribunalului a arătat în esență, la punctele 45 și 46 din ordonanța atacată, că însăși Comisia a considerat, în decizia în litigiu, că valorile-limită stabilite în dispozițiile naționale pentru plumb și pentru bariu, pe de o parte, erau justificate de imperative majore de protecție a sănătății umane, întrucât o protejau mai bine decât valorile stabilite în noua directivă privind jucăriile, și, pe de altă parte, erau compatibile cu piața internă, astfel încât trebuiau admise, „cu condiția unei limitări în timp”. Președintele Tribunalului a dedus de aici, la punctul 47 din aceeași ordonanță, că Comisia confirmase că toate condițiile de aplicare a articolului 114 alineatele (4) și (6) TFUE erau îndeplinite în ceea ce privește plumbul și bariul și a adăugat, la punctele 48-50 din ordonanța menționată, că nu era sigur că procedurile de revizuire a valorilor stabilite de noua directivă privind jucăriile pentru aceste substanțe care erau în curs vor fi finalizate anterior datei de 21 iulie 2013, data limită fixată pentru menținerea dispozițiilor naționale în decizia în litigiu. Președintele Tribunalului a concluzionat, așadar, la punctul 51 din ordonanța atacată, că argumentele Republicii Federale Germania care contestă aprobarea limitată în timp a valorilor-limită aplicabile pentru plumb și pentru bariu prezentau un caracter foarte serios și ridicau probleme care, la prima vedere, necesitau o examinare aprofundată, care este de competența instanței de fond, astfel încât cererea de măsuri provizorii îndeplinea condiția privind *fumus boni iuris*.
- 26 În ceea ce privește respingerea cererii de aprobare a valorilor-limită aplicabile antimonului, arsenicului și mercurului, președintele Tribunalului a arătat, la punctul 53 din ordonanța atacată, că, potrivit Republicii Federale Germania, decizia în litigiu încalcă articolul 114 alineatele (4) și (6) TFUE, Comisia reproșând acestui stat membru că a omis să demonstreze că limitele de migrare prevăzute de noua directivă privind jucăriile nu ofereau un nivel adecvat de protecție sau că acestea ar avea probabil efecte nefaste asupra sănătății. Președintele Tribunalului a observat că o asemenea argumentație constă în a susține că un stat membru ar trebui numai să stabilească faptul că normele sale naționale asigură un nivel de protecție a sănătății publice mai ridicat decât cel prevăzut de măsura de armonizare din dreptul Uniunii și că acestea nu depășesc ceea ce este necesar pentru a atinge acest obiectiv. Președintele Tribunalului a arătat, la punctele 54 și 55 din aceeași ordonanță, că respectivul stat membru consideră că și-a îndeplinit toate obligațiile în materie de probă, întrucât a demonstrat, pe baza propriilor calcule, că valorile-limită, exprimate în termeni de biodisponibilitate, prevăzute de dispozițiile naționale, care sunt aceleași ca și cele stabilite de vechea directivă privind jucăriile, sunt inferioare în ceea ce privește aceste trei substanțe și că protejează astfel mai bine sănătatea umană decât valorile-limită de migrare care decurg din noua directivă privind jucăriile, indiferent de consistența materialului din care este fabricată jucăria.
- 27 Președintele Tribunalului a amintit, la punctele 56-59 din ordonanța atacată, argumentele Comisiei care urmăreau să demonstreze că, potrivit calculelor acesteia, valorile de migrare care rezultă din dispozițiile naționale sunt net superioare celor din noua directivă privind jucăriile pentru materialele lichide și uscate și sunt inferioare acestor din urmă valori numai pentru materialele „răzuite”, care ar fi totuși, în principiu, mai puțin disponibile pentru că acestea trebuie să fie mai întâi răzuite. Președintele Tribunalului a observat că Comisia reproșează Republicii Federale Germania, în esență, faptul că a omis să calculeze biodisponibilitatea pe zi atinsă în practică, pentru cele trei tipuri de consistență a substanțelor care sunt tratate separat în noua directivă privind jucăriile, prin aplicarea valorilor unice stabilite de vechea directivă privind jucăriile, deși acest stat membru a calculat această biodisponibilitate pe zi pentru valorile de migrare stabilite de noua directivă privind jucăriile și a efectuat ulterior o comparație între aceste diferite biodisponibilități, utilizând astfel cote de biodisponibilitate care nu sunt comparabile.
- 28 La punctele 60 și 61 din ordonanța atacată, președintele Tribunalului a arătat că controversa dintre Republica Federală Germania și Comisie în legătură cu valorile-limită „corecte” pentru antimoniul, arsenic și mercur prezente în jucării ridică probleme de o înaltă tehnicitate, în special la nivelul transformării valorilor-limită de migrare și de biodisponibilitate, întrucât acest stat membru contestă pertinenta „valorilor-limită de biodisponibilitate susceptibile să fie atinse în practică” reținute de Comisie. Președintele Tribunalului a observat, la punctul 62 din aceeași ordonanță, că Comisia recunoaște ea însăși că valorile limită stabilite de dispozițiile naționale sunt, pentru materialul răzuit,

inferioare celor pe care le stabilește noua directivă privind jucăriile, dar că Comisia nu a explicat relevanța, în această privință, a afirmației sale potrivit căreia materialul răzuitor este mai dificil accesibil copilului, întrucât trebuie mai întâi să fie răzuitor. De asemenea, acesta a considerat, la punctul 63 din ordonanța atacată, că Comisia nu critică în mod întemeiat metoda utilizată de statul membru menționat în susținerea argumentației sale, întrucât ea însăși a utilizat metoda respectivă timp de 30 de ani, inclusiv în decizia în litigiu, pentru a autoriza, cu titlu provizoriu, valorile privind bariul și plumbul.

- 29 După ce a concluzionat, la punctul 65 din ordonanța atacată, că argumentele expuse de Republica Federală Germania în legătură cu refuzul aprobării valorilor-limită aplicabile pentru antimoniu, arsenic și mercur ridică probleme complexe care, la prima vedere, nu pot fi înlăturate ca lipsite de relevanță, președintele Tribunalului a considerat, la punctul 66 din aceeași ordonanță, că nu există niciun motiv să se presupună, în speță, că dispozițiile naționale sunt incompatibile cu piața internă în ceea ce privește antimoniul, arsenicul și mercurul. Acesta a hotărât, așadar, la punctul 67 din ordonanța atacată, că condiția privind *fumus boni iuris* era îndeplinită în ceea ce privește refuzul aprobării valorilor-limită aplicabile antimoniului, arsenicului și mercurului.
- 30 În al treilea rând, președintele Tribunalului a examinat, la punctele 68-79 din ordonanța atacată, condiția privind urgența. Acesta a amintit, la punctul 68, că scopul procedurii măsurilor provizorii este de a garanta deplină eficacitate a viitoarei hotărâri pe fond și că urgența unei cereri de măsuri provizorii trebuie să fie apreciată în raport cu necesitatea existentă de a decide provizoriu în scopul evitării producerii unui prejudiciu grav și ireparabil pentru partea care solicită măsura provizorie, caracterul previzibil al survenirii acestui prejudiciu trebuind să fie demonstrat de această parte cu un grad de probabilitate suficient. La punctele 69 și 70, președintele Tribunalului a arătat că Republica Federală Germania invocă survenirea unui prejudiciu care afectează sănătatea copiilor după data de 20 iulie 2013, ceea ce ar reprezenta o afirmație gravă, întrucât sănătatea este, în sine, o valoare deosebit de importantă și dat fiind că, odată survenit, un astfel de prejudiciu este ireversibil, atingerile aduse sănătății neputând fi eliminate retroactiv. În această privință, Comisia susține, în esență, că, și în cazul în care valorile-limită din vechea directivă privind jucăriile ar conduce la un nivel de protecție mai ridicat, aceasta nu ar însemna că punerea în aplicare a dispozițiilor noii directive privind jucăriile ar produce prejudicii grave și ireparabile începând de la 20 iulie 2013.
- 31 La punctele 71-74 din ordonanța atacată, președintele Tribunalului a considerat că aprecierea survenirii probabile a unui prejudiciu grav și ireparabil în speță, pretins rezultat din riscurile care afectează sănătatea umană, trebuie să fie efectuată cu respectarea principiului precauției și a considerat că existența unui *fumus boni iuris* este relevantă pentru această apreciere în contextul prezentei cauze. În ceea ce privește valorile aplicabile bariului și plumbului, președintele Tribunalului a arătat, la punctul 75 din aceeași ordonanță, că, potrivit însăși Comisiei, dispozițiile naționale erau justificate de cerințe imperative de protecție a sănătății, întrucât acestea oferă un nivel de protecție mai bun în această privință decât cel asigurat de noua directivă privind jucăriile. Președintele Tribunalului a observat, la punctele 76 și 77 din ordonanța menționată, că refuzul acordării acestui nivel mai bun de protecție, în ceea ce privește expunerea copiilor la metale grele, trebuie să fie considerat că dă naștere unui prejudiciu grav și ireparabil și a respins în mod explicit argumentul potrivit căruia noua directivă privind jucăriile asigură un nivel de protecție suficient, un astfel de argument fiind invocat impropriu în contextul „renaționalizării” politicii privind sănătatea, al cărei principiu este recunoscut la articolul 114 alineatul (4) TFUE.
- 32 În ceea ce privește valorile aplicabile antimoniului, arsenicului și mercurului, președintele Tribunalului a decis, la punctul 78 din ordonanța atacată, că nimic nu permite să se excludă ca, după o examinare aprofundată, instanța de fond să răspundă la întrebările complexe pe care le ridicase Republica Federală Germania în sensul că dispozițiile naționale aplicabile pentru antimoniu, arsenic și mercur asigură, în ceea ce privește aceste substanțe, un nivel de protecție superior celui pe care l-a instituit noua directivă privind jucăriile, astfel încât copiii ar fi expuși unui risc de prejudicii grave și

ireparabile pentru sănătate dacă li s-ar refuza acest nivel de protecție. Președintele Tribunalului a concluzionat, așadar, la punctul 79 din aceeași ordonanță, că acest stat membru demonstrase că condiția privind urgența era îndeplinită în speță.

- 33 În sfârșit, în ceea ce privește evaluarea comparativă a intereselor, președintele Tribunalului a hotărât, la punctele 80-83 din ordonanța atacată, că interesul Comisiei de a obține respingerea cererii de măsuri provizorii pentru a proteja coerența pieței interne trebuie să se subordoneze interesului Republicii Federale Germania de a obține autorizarea menținerii dispozițiilor naționale pentru a asigura cea mai bună protecție posibilă a sănătății copiilor, cu atât mai mult cu cât măsura provizorie solicitată nu ar face decât să mențină o situație juridică ce datează din 1988, această menținere fiind aprobată numai pentru o perioadă limitată.
- 34 Pe baza ansamblului acestor motive, președintele Tribunalului a decis să acorde măsura provizorie solicitată cu titlu subsidiar de statul membru menționat. În această privință, punctul 1 din dispozitivul ordonanței atacate are următorul cuprins:

„Comisia Europeană autorizează menținerea dispozițiilor naționale notificate de Republica Federală Germania privind valorile-limită pentru antimoniu, arsenic, bariu, plumb și mercur prezente în jucării până la pronunțarea Tribunalului în litigiul principal.”

Concluziile părților

- 35 Comisia solicită Curții:

- cu titlu principal, anularea ordonanței atacate și
 - respingerea cererii Republicii Federale Germania privind obligarea sa să autorizeze cu titlu provizoriu menținerea dispozițiilor naționale privind valorile-limită pentru antimoniu, arsenic, bariu, plumb și mercur până la pronunțarea Tribunalului cu privire la fond sau
- cu titlu subsidiar,
- anularea ordonanței atacate, în măsura în care prin aceasta se impune Comisiei:
 - aprobarea cu titlu provizoriu a valorilor-limită notificate de Republica Federală Germania pentru antimoniu și pentru mercur până la pronunțarea Tribunalului cu privire la fond;
 - aprobarea cu titlu provizoriu a valorilor-limită notificate de acest stat membru pentru arsenic și pentru plumb în materialele uscate și lichide până la pronunțarea Tribunalului cu privire la fond;
 - respingerea cererii Republicii Federale Germania privind obligarea Comisiei să autorizeze cu titlu provizoriu menținerea dispozițiilor naționale privind valori-limită pentru antimoniu și pentru mercur până la pronunțarea Tribunalului cu privire la fond;
 - respingerea cererii statului membru menționat vizând obligarea Comisiei să autorizeze cu titlu provizoriu menținerea dispozițiilor naționale privind valorile-limită pentru arsenic și pentru plumb până la pronunțarea Tribunalului cu privire la fond, în măsura în care aceasta se bazează pe valorile-limită pentru arsenic și pentru plumb în materiale uscate și lichide, și
 - obligarea Republicii Federale Germania la plata cheltuielilor de judecată efectuate în fața celor două instanțe.

36 Republica Federală Germania solicită Curții:

- respingerea recursului în ceea ce privește concluziile prezentate atât cu titlu principal, cât și cu titlu subsidiar și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Cu privire la recurs

37 În susținerea recursului, Comisia invocă cinci motive, întemeiate, respectiv, pe:

- o eroare de drept privind sarcina probei în cadrul procedurii prevăzute la articolul 114 alineatele (4) și (6) TFUE;
- o denaturare a faptelor privind disponibilitatea „jucăriilor răzuite”;
- insuficiența motivării ordonanței atacate;
- o incoerență care afectează motivele acesteia și
- erori de drept în ceea ce privește evaluarea comparativă a intereselor.

38 Trebuie să se examineze mai întâi, împreună, primul și al patrulea motiv.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe o eroare de drept privind sarcina probei, și la al patrulea motiv, întemeiat pe o incoerență a motivelor ordonanței atacate

Argumentele părților

39 Prin intermediul primului motiv, Comisia susține că președintele Tribunalului nu a respectat sarcina probei care incumbă statului care solicită, în temeiul articolului 114 alineatul (4) TFUE, autorizarea de a menține o dispoziție care derogă de la o directivă de armonizare, acest stat trebuind să stabilească faptul că dispoziția respectivă garantează o mai bună protecție a sănătății decât cea asigurată de dispozițiile unei astfel de directive. În speță, această împărțire a sarcinii probei s-ar impune cu atât mai mult cu cât valorile vechii directive privind jucăriile au fost înlocuite de valorile noii directive privind jucăriile, întrucât legiuitorul Uniunii a decis, în deplină cunoștință de cauză și în conformitate cu obligația care îi revine, în temeiul articolului 114 alineatul (3) TFUE, de a porni de la premisa asigurării unui nivel ridicat de protecție, ținând seama în special de orice evoluție nouă, întemeiată pe fapte științifice, să înlocuiască cu noi valori vechile valori pe care Republica Federală Germania dorește să le mențină.

40 Comisia arată că, în ordonanța atacată, președintele Tribunalului nu a ținut seama de aceste particularități ale procedurii prevăzute la articolul 114 alineatul (4) TFUE, în special atunci când a arătat, în cadrul analizei *fumus boni iuris* și în special la punctele 61 și 64 din aceeași ordonanță, că motivele de anulare invocate de Republica Federală Germania în fața Tribunalului nu erau lipsite de relevanță „la prima vedere”. De asemenea, în ceea ce privește condiția privind urgența referitoare la antimoniu, la arsenic și la mercur, judecătorul delegat cu luarea măsurilor provizorii a considerat, la punctele 78 și 79 din aceeași ordonanță, că faptul că „nimic nu permite să se excludă” concluzia potrivit căreia dispozițiile naționale asigură un nivel superior de protecție a sănătății este suficient pentru ca măsura solicitată să fie acordată. Această răsturnare eronată a sarcinii probei ar reieși cu claritate în special din cuprinsul punctului 76 din ordonanța menționată, în care președintele Tribunalului menționează o „renaționalizare” a politicii privind sănătatea în temeiul articolului 114

alineatul (4) TFUE. Această eroare de drept ar avea consecințe pentru aprecierea *fumus boni iuris*, a urgenței, precum și a evaluării comparative a intereselor și ar fi determinat de asemenea judecătorul delegat cu luarea măsurilor provizorii să nu țină seama de limitele competenței de control a acestuia.

- 41 În ceea ce privește *fumus boni iuris*, Comisia susține că, în ordonanța atacată, președintele Tribunalului face abstracție de raportul specific care există între normă și derogarea care este inerentă procedurii prevăzute la articolul 114 alineatul (4) TFUE, aplicând acesteia aceleași reguli privind sarcina probei ca și cele aplicabile în alte contexte, în special în materie de concurență. Soluția astfel reținută de judecătorul delegat cu luarea măsurilor provizorii ar obliga Comisia să adopte noi valori bazându-se în mod conștient pe alte măsuri decât cunoștințele științifice cele mai recente și ar aduce atingere echilibrului instituțional dintre acesta și legiuitorul Uniunii.
- 42 În ceea ce privește urgența, independent de problema dacă dispozițiile naționale asigură un nivel mai ridicat de protecție decât dispozițiile noi directive privind jucăriile, ceea ce Comisia contestă, aceasta arată că problema este aceea de a ști în ce măsură dispozițiile noi directive nu numai că prevăd un nivel de protecție inferior celui asigurat de astfel de dispoziții, ci, în plus, pun în pericol sănătatea copiilor în mod grav și ireparabil. Comisia arată că, potrivit jurisprudenței, îi revine părții care solicită adoptarea unei măsuri provizorii sarcina să demonstreze că nu poate aștepta soluționarea procedurii pe fond fără să sufere un prejudiciu grav și ireparabil. Pe de altă parte, Republica Federală Germania ar fi admis în mod expres, într-o scrisoare adresată Comisiei la 2 martie 2011, care expunea motivele cererii sale de derogare formulate la 18 ianuarie 2011 (denumită în continuare „scrisoarea din 2 martie 2011”), că valorile stabilite de noua directivă privind jucăriile pentru antimoniu și pentru mercur nu depășeau cantitatea zilnică de absorbție totală tolerabilă, ceea ce ar fi fost de altfel confirmat de avizul din 12 ianuarie 2011 al Institutului federal german pentru evaluarea riscurilor.
- 43 În sfârșit, Comisia arată că dispune de o largă putere de apreciere în ceea ce privește evaluările științifice complexe și susține că controlul jurisdicțional efectuat în speță depășește cu mult acest cadru. Potrivit Comisiei, președintele Tribunalului a depășit limitele competenței sale în calitate de judecător delegat cu luarea măsurilor provizorii considerând, în mod implicit, că noua directivă privind jucăriile este în parte ilegală.
- 44 În cadrul celui de al patrulea motiv de recurs, Comisia reproșează judecătorului delegat cu luarea măsurilor provizorii faptul că ordonanța atacată nu operează nicio distincție între diferitele materiale care alcătuiesc jucăriile. Comisia susține că, chiar dacă se presupune că argumentația președintelui Tribunalului ar fi corectă, respectiva ordonanță ar fi trebuit să admită cererea de menținere a dispozițiilor naționale numai pentru materialul răzuit, întrucât, astfel cum ar fi demonstrat aceasta, noua directivă privind jucăriile este mult mai strictă în ceea ce privește materialele lichide și uscate.
- 45 Neluând deloc în considerare această demonstrație, întemeiată pe cunoștințele științifice cele mai recente, în conformitate cu cerințele articolului 114 alineatul (3) TFUE, ordonanța atacată ar obliga Comisia să autorizeze, în ceea ce privește antimoniul, plumbul și mercurul, în materiale lichide și uscate care intră în alcătuirea jucăriilor, valori-limită care protejează mult mai puțin bine sănătatea copiilor decât cele prevăzute de noua directivă privind jucăriile.
- 46 În ceea ce privește materialul răzuit, desigur, valorile-limită de migrare care rezultă din valorile-limită de biodisponibilitate stabilite de dispozițiile naționale ar fi inferioare celor din noua directivă privind jucăriile, dar, având în vedere cunoștințele științifice cele mai recente, menținerea acestor valori naționale nu ar fi necesară, întrucât sănătatea copiilor ar fi protejată la fel de eficient prin noile valori, astfel cum a recunoscut chiar Republica Federală Germania în scrisoarea din 2 martie 2011, în privința antimoniului și a mercurului. În subsidiar, Comisia invită Curtea, în ipoteza în care acest argument nu este reținut, să anuleze ordonanța atacată numai pentru materialele lichide și uscate.

- 47 Ca răspuns la primul motiv, Republica Federală Germania arată, cu titlu introductiv, că acest motiv este inadmisibil deoarece Comisia repune în discuție, în realitate, aprecieri de fapt efectuate de președintele Tribunalului. În orice caz, acesta din urmă nu ar fi răsturnat sarcina probei, ci s-ar fi limitat să considere că argumentele invocate de acest stat membru în susținerea cererii sale de măsuri provizorii erau plauzibile și coerente. Astfel, ordonanța atacată nu ar influența cu nimic decizia care urmează să fie pronunțată cu privire la fondul cauzei. Întrucât Comisia repune în discuție competențele judecătorului delegat cu luarea măsurilor provizorii de a adopta o măsură provizorie precum cea dispusă la punctul 1 din dispozitivul aceleiași ordonanțe, statul membru menționat susține că aceasta nu face decât să repete argumente deja invocate în primă instanță și că, și pentru acest motiv, această parte din argumentația sa ar trebui să fie respinsă ca inadmisibilă.
- 48 În ceea ce privește al patrulea motiv de recurs, Republica Federală Germania invocă din nou inadmisibilitatea argumentelor invocate de Comisie în susținerea acestui motiv întrucât aceasta din urmă ar repune în discuție, în realitate, aprecieri de fapt efectuate de președintele Tribunalului. În plus, Republica Federală Germania susține, în esență, că Comisia a săvârșit erori în metoda utilizată în calculele sale, în special în măsura în care a utilizat în acest scop valorile-limită de migrare stabilite în norma EN 71-3. Aceste erori ar fi determinat-o să efectueze o comparație inexactă între nivelul de protecție a sănătății asigurat de dispozițiile naționale și cel garantat de dispozițiile noii directive privind jucăriile.

Aprecierea Curții

- 49 Articolul 104 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Tribunalului prevede că cererile de măsuri provizorii trebuie să indice „obiectul litigiului, împrejurările care determină urgența, precum și motivele de fapt și de drept care justifică la prima vedere dispunerea măsurii provizorii solicitate”. Astfel, suspendarea executării și adoptarea celorlalte măsuri provizorii pot fi dispuse de judecătorul delegat cu luarea măsurilor provizorii dacă se demonstrează că acordarea lor este justificată, la prima vedere, în fapt și în drept (*fumus boni iuris*) și dacă sunt urgente, în sensul că, pentru a evita prejudicierea gravă și ireparabilă a intereselor părții care le solicită, acestea trebuie adoptate și trebuie să își producă efectele anterior pronunțării unei hotărâri în acțiunea pe fond. Aceste condiții sunt cumulative, astfel încât cererile de măsuri provizorii trebuie să fie respinse în cazul în care una dintre ele nu este îndeplinită [Ordonanța președintelui Curții din 14 octombrie 1996, SCK și FNK/Comisia, C-268/96 P(R), Rec., p. I-4971, punctul 30]. Dacă este cazul, judecătorul delegat cu luarea măsurilor provizorii evaluează de asemenea comparativ interesele prezente în cauză (Ordonanța președintelui Curții din 23 februarie 2001, Austria/Consiliul, C-445/00 R, Rec., p. I-1461, punctul 73).

– Cu privire la *fumus boni iuris*

- 50 Trebuie amintit mai întâi că este îndeplinită condiția privind *fumus boni iuris* atunci când există, în stadiul procedurii măsurilor provizorii, un diferend important a cărui soluționare nu se impune de la bun început, astfel încât, la prima vedere, acțiunea nu este neîntemeiată (a se vedea în acest sens Ordonanța președintelui Curții din 13 iunie 1989, Publishers Association/Comisia, 56/89 R, Rec., p. 1693, punctul 31, și Ordonanța președintelui Curții din 8 mai 2003, Comisia/Artegodan și alții, C-39/03 P-R, Rec., p. I-4485, punctul 40). Astfel, întrucât scopul procedurii măsurilor provizorii este de a garanta deplina eficacitate a hotărârii definitive care va fi pronunțată, pentru a evita o lacună în protecția juridică asigurată de Curte, judecătorul delegat cu luarea măsurilor provizorii trebuie să se limiteze să aprecieze „la prima vedere” temeinicia motivelor invocate în cadrul litigiului pe fond pentru a stabili dacă există o probabilitate de succes al acțiunii suficient de mare.
- 51 În măsura în care Comisia susține în speță că președintele Tribunalului nu a respectat sarcina probei care incumbă statului membru care solicită, în temeiul articolului 114 alineatul (4) TFUE, posibilitatea de a menține o dispoziție care derogă de la o directivă de armonizare, acest stat trebuind să stabilească, potrivit Comisiei, că dispoziția respectivă garantează o mai bună protecție a sănătății decât dispozițiile

directivei de armonizare în cauză, trebuie să se constate că aceasta se înșală asupra naturii aprecierii care trebuie să fie efectuată de judecătorul delegat cu luarea măsurilor provizorii, indiferent de materia în discuție în cauza cu care este sesizat Tribunalul.

- 52 Desigur, contextul specific al procedurii prevăzute la articolul 114 alineatul (4) TFUE și în special faptul că revine statului membru sarcina de a dovedi că derogarea pe care o solicită de la dispozițiile unei directive de armonizare este justificată, precum și marja de apreciere de care dispune Comisia în această privință sunt pertinente în vederea examinării *fumus boni iuris*. Totuși, această relevanță înseamnă numai că judecătorul delegat cu luarea măsurilor provizorii, atunci când verifică dacă statul membru care solicită adoptarea unei măsuri provizorii a prezentat motive care sunt de natură, la prima vedere, să stabilească existența unei ilegalități săvârșite de Comisie și, prin urmare, cea a unui *fumus boni iuris*, trebuie să țină seama de faptul că acestui stat membru îi revine sarcina de a stabili, în etapa procedurii administrative, că sunt îndeplinite condițiile de acordare a derogării. Această relevanță nu înseamnă, în schimb, că statul membru ar fi obligat să stabilească în mod definitiv, în etapa măsurilor provizorii, că sunt îndeplinite aceleași condiții. Astfel, dacă judecătorul delegat cu luarea măsurilor provizorii ar trebui să se pronunțe cu privire la acest din urmă aspect, s-ar pronunța în mod necesar asupra unui aspect al temeiniciei acțiunii pe fond introduse de statul membru în cauză și ar depăși, astfel, limitele proprii competenței.
- 53 În consecință, președintele Tribunalului nu a săvârșit nicio eroare de drept și, în special, nu a efectuat nicio răsturnare a sarcinii probei atunci când a decis, în ordonanța atacată, în special la punctele 61 și 65 din aceasta, că motivele de anulare invocate de Republica Federală Germania în fața Tribunalului nu erau lipsite de relevanță „la prima vedere”.
- 54 În ceea ce privește argumentația Comisiei potrivit căreia ordonanța atacată ar reprezenta o constrângere în sensul de a adopta noi dispoziții bazându-se pe alte informații decât cunoștințele științifice cele mai recente și, astfel, de a încălca obligația care îi incumbă în temeiul articolului 114 alineatul (3) TFUE, potrivit căreia Comisia „pornește de la premisa asigurării unui nivel ridicat de protecție ridicat, ținând seama în special de orice evoluție nouă, întemeiată pe fapte științifice”, este necesar să se arate că președintele Tribunalului a considerat, la punctele 41-52 din ordonanța atacată, în ceea ce privește plumbul și bariul, și la punctele 53-67, în ceea ce privește antimoniul, arsenicul și mercurul, că Republica Federală Germania prezentase argumente care erau de natură să demonstreze că motivele sale de fond, prin care urmărește să susțină teza opusă celei invocate de Comisie, nu erau lipsite de temei. În contextul prezentului recurs, care vizează o procedură a măsurilor provizorii, nu se poate reproșa judecătorului delegat cu luarea măsurilor provizorii faptul că a încălcat dispoziția menționată decât dacă partea care invocă acest lucru stabilește că această concluzie este vădit inexactă.
- 55 Trebuie constatat, în această privință, astfel cum a arătat în detaliu Republica Federală Germania în memoriul său în răspuns la recurs, că argumentele sale privind fondul de întemeiază, în esență, pe caracterul pretins mai protector, în ceea ce privește sănătatea copiilor, al valorilor-limită de biodisponibilitate stabilite în dispozițiile naționale decât al celor obținute pornind de la valorile-limită de migrare stabilite de noua directivă privind jucăriile.
- 56 Statul membru menționat subliniază în special că, deși valorile-limită de biodisponibilitate în micrograme de substanță nocivă absorbită pe zi, și anume dozele zilnice de absorbție tolerabile, stabilite de dispozițiile naționale, sunt identice cu cele stabilite de vechea directivă privind jucăriile, valorile-limită de migrare pentru materiile care alcătuiesc jucăriile, pe care standardul EN 71-3 le-a dedus din aceasta din urmă, nu au fost transpuse în aceste dispoziții. Astfel, potrivit acestui stat membru, Comisia a deformat conținutul dispozițiilor naționale utilizând valorile-limită de migrare stabilite de standardul EN 71-3 pentru a calcula valori-limită de biodisponibilitate pe care le-ar fi atribuit ulterior dispozițiilor naționale cu scopul de a le compara pe acestea din urmă cu valorile-limită de biodisponibilitate calculate pornind de la valorile-limită de migrare stabilite de noua directivă privind jucăriile, pentru cele trei tipuri de materiale care sunt definite în aceasta.

- 57 Republica Federală Germania arată că valorile-limită de biodisponibilitate determinate astfel, pe care Comisia le-a atribuit dispozițiilor naționale în scopul comparației sale, sunt mai ridicate decât valorile-limită de biodisponibilitate stabilite în mod real de dispozițiile naționale însele. După comparația efectuată de acest stat membru între, pe de o parte, valorile-limită de biodisponibilitate stabilite de dispozițiile naționale și, pe de altă parte, cele obținute pornind de la valorile-limită de migrare stabilite de noua directivă privind jucăriile, dispozițiile naționale oferă un nivel de protecție mai ridicat decât cel asigurat de această directivă, aceasta prevăzând o doză zilnică de absorbție tolerabilă mai ridicată pentru toate substanțele utilizate în cele trei materiale, răzuite, uscate și lichide.
- 58 Astfel, potrivit Republicii Federale Germania, metoda reținută de Comisie în scopul calculelor sale ale valorilor-limită este eronată, ceea ce ar fi determinat-o să efectueze o comparație inexactă între nivelul de protecție a sănătății asigurat de dispozițiile naționale și cel garantat de dispozițiile noii directive privind jucăriile.
- 59 Fără să fie necesară pronunțarea asupra temeiniciei argumentelor invocate cu privire la fond de Republica Federală Germania și nici asupra argumentelor contrare ale Comisiei, sarcină care este de competența exclusivă a instanței de fond, trebuie să se arate că argumentele acestui stat membru sunt suficient de plauzibile pentru a permite să se concluzioneze, în cadrul prezentului recurs, că președintele Tribunalului nu a săvârșit nicio încălcare a articolului 114 alineatul (3) TFUE atunci când a ajuns la concluzia, la punctul 51 din ordonanța atacată, în ceea ce privește plumbul și bariul, precum și la punctul 65, în ceea ce privește antimoniul, arsenicul și mercurul, potrivit căreia motivele invocate de respectivul stat membru în fața Tribunalului nu erau lipsite de relevanță „la prima vedere”. Din cele ce precedă rezultă de asemenea că aceeași ordonanță nu este afectată de incoerență, în sensul în care Comisia înțelege acest termen în titlul celui de al patrulea motiv al său, din cauza faptului că președintele Tribunalului a ajuns la aceste concluzii indiferent de argumentele în sens contrar invocate de Comisie. Sub rezerva temeiniciei aprecierii sale privind urgența și a evaluării comparative a intereselor, președintele Tribunalului nu a depășit nici limitele competențelor sale, în calitate de judecător delegat cu luarea măsurilor provizorii, și nici nu a încălcat dispozițiile articolului 114 TFUE prin deducerea consecințelor din astfel de concluzii cu privire la *fumus boni iuris* și prin obligarea, în acest mod, a Comisiei, numai cu titlu provizoriu, să autorizeze menținerea dispozițiilor naționale.

– Cu privire la urgență și la evaluarea comparativă a intereselor

- 60 În măsura în care Comisia reproșează președintelui Tribunalului, în ceea ce privește antimoniul, arsenicul și mercurul, faptul că a răsturnat sarcina probei din cauza faptului că a considerat, la punctele 78 și 79 din ordonanța atacată, că „nimic nu permite să se excludă” concluzia potrivit căreia dispozițiile naționale asigură un nivel de protecție a sănătății mai ridicat decât cel garantat prin noua directivă privind jucăriile, trebuie amintit de la bun început că președintele Tribunalului trebuia în mod logic să pornească de la premisa, în scopul aprecierii existenței unui prejudiciu grav și ireparabil, că motivele de fond prezentate de Republica Federală Germania puteau fi primite [a se vedea prin analogie Ordonanța vicepreședintelui Curții din 10 septembrie 2013, Comisia/Pilkington Group, C-278/13 P(R), punctul 38].
- 61 Astfel, prejudiciul grav și ireparabil a cărui survenire probabilă trebuie să fie stabilită este cel care ar rezulta eventual din refuzul de a acorda o măsură provizorie solicitată în ipoteza în care acțiunea pe fond ar fi admisă ulterior și trebuie să fie apreciat, așadar, pornind de la această premisă, fără ca aceasta să implice o luare de poziție de către judecătorul delegat cu luarea măsurilor provizorii cu privire la motivele pe fond. Astfel, argumentele invocate de Comisie bazându-se pe sarcina probei care incumbă, în stadiul procedurii administrative, statului membru care solicită o derogare de la o directivă de armonizare în temeiul articolului 114 alineatul (4) TFUE nu pot repune în discuție aprecierea de către judecătorul delegat cu luarea măsurilor provizorii a condiției privind urgența. În ceea ce privește argumentul mai specific privind faptul că președintele Tribunalului a menționat, la punctul 76 din ordonanța atacată, o „renaționalizare” a politicii privind sănătatea al cărei principiu ar fi recunoscut la

articolul 114 alineatul (4) TFUE, este suficient să se constate că, pentru aceleași motive ca și cele menționate anterior, această critică nu poate afecta aprecierea menționată, fără să fie necesar să se adopte o poziție cu privire la pertinenta acestei calificări a procedurii prevăzute de această dispoziție.

- 62 În ceea ce privește argumentul Comisiei potrivit căruia, chiar dacă se presupune că dispozițiile naționale asigură un nivel de protecție mai bun decât cele ale noii directive privind jucăriile, ar trebui în plus ca acestea din urmă să pună în pericol sănătatea copiilor în mod grav și ireparabil, trebuie să se observe că în mod întemeiat președintele Tribunalului a subliniat, la punctele 71-73 din ordonanța atacată, pertinenta principiului precauției în prezentul context.
- 63 În temeiul principiul menționat, atunci când subzistă incertitudini în ceea ce privește existența sau întinderea unor riscuri pentru sănătatea persoanelor, instituțiile Uniunii pot, în temeiul acestui principiu, să adopte măsuri de protecție fără a trebui să aștepte ca realitatea și gravitatea acestor riscuri să fie pe deplin demonstrate (Hotărârea din 5 mai 1998, *National Union Farmers' și alții*, C-157/96, Rec., p. I-2211, punctul 63, precum și Hotărârea din 12 ianuarie 2006, *Agrarproduktion Staebelow*, C-504/04, Rec., p. I-679, punctul 39). În consecință, judecătorul delegat cu luarea măsurilor provizorii nu a săvârșit nicio eroare de drept în speță atunci când a considerat, în scopul aprecierii sale privind survenirea probabilă a unui prejudiciu grav și ireparabil și sub rezerva evaluării comparative a intereselor, că aplicarea, chiar provizorie, a unor valori care ar putea să nu fie cele mai eficace în scopul protecției sănătății umane și, mai precis, a celei a copiilor este suficientă pentru a stabili, cu un grad de probabilitate suficient, survenirea viitoare a unui prejudiciu grav și ireparabil.
- 64 În ceea ce privește argumentul Comisiei potrivit căruia guvernul german ar fi admis în mod expres, în scrisoarea din 2 martie 2011, că valorile stabilite de noua directivă privind jucăriile pentru antimoniu și pentru mercur nu depășesc cantitatea zilnică de absorbție totală tolerabilă, ceea ce ar fi fost de altfel confirmat de avizul din 12 ianuarie 2011 al Institutului federal german pentru evaluarea riscurilor, este necesar să se constate că Comisia ridică astfel o problemă de apreciere a faptelor pe care președintele Tribunalului nu a examinat-o în mod explicit în ordonanța atacată, fără să invoce totuși o denaturare a faptelor în această privință.
- 65 În consecință, acest argument trebuie respins ca inadmisibil. Astfel, trebuie amintit că, în temeiul articolului 256 TFUE și al articolului 58 din Statutul Curții de Justiție Uniunii Europene, care se aplică și recursurilor formulate conform articolului 57 al doilea paragraf din același statut, recursul este limitat la chestiuni de drept, cu excluderea aprecierii faptelor. Astfel, Tribunalul este singurul competent, pe de o parte, să constate faptele și, pe de altă parte, să aprecieze aceste fapte. Aprecierea faptelor nu constituie, așadar, sub rezerva situației denaturării elementelor care i-au fost prezentate, o chestiune de drept supusă, ca atare, controlului Curții în cadrul unui recurs [a se vedea în acest sens Ordonanța președintelui Curții din 24 iulie 2003, *Linea GIG/Comisia*, C-233/03 P(R), Rec., p. I-7911, punctele 34-36].
- 66 În orice caz, este necesar să se arate că Republica Federală Germania a expus, atât în fața Tribunalului, cât și în fața Curții, în cadrul prezentei proceduri a măsurilor provizorii, motivele pentru care consideră că survenirea probabilă a unui prejudiciu grav și ireparabil este stabilită în speță în ceea ce privește cele cinci substanțe în cauză. Republica Federală Germania arată printre altele că sănătatea umană, în special cea a copiilor, este, în sine, o valoare deosebit de importantă. Astfel, indiferent de elementele și de argumentele pe care acest stat membru le-a invocat în stadiul procedurii administrative, este suficient să se arate că, în conformitate cu ceea ce s-a stabilit la punctul 54 din prezenta ordonanță, președintele Tribunalului, bazându-se în special pe principiul precauției, nu a săvârșit nicio eroare de drept în această privință.
- 67 În sfârșit, în măsura în care Comisia susține că eroarea de drept pe care o invocă în ceea ce privește sarcina probei afectează de asemenea aprecierea evaluării comparative a intereselor efectuată de judecătorul delegat cu luarea măsurilor provizorii, trebuie arătat că aceasta nu prezintă nicio

argumentație specifică în această privință. Problema evaluării comparative a intereselor va fi, în consecință, examinată în cadrul celui de al cincilea motiv al recursului, care vizează acest aspect al ordonanței atacate.

- 68 Din cele ce precedă rezultă că primul și al patrulea motiv invocate de Comisie în susținerea recursului trebuie să fie respinse.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe o denaturare a faptelor

Argumentele părților

- 69 Potrivit Comisiei, președintele Tribunalului a denaturat faptele, la punctul 62 din ordonanța atacată, pornind de la premisa potrivit căreia valorile-limită inferioare enunțate în dispozițiile naționale vizau jucăriile „răzuite”, în sensul că acestea ar fi deosebit de uzate, deși, în realitate, era vorba despre materialele care alcătuiesc jucăriile și care nu pot fi absorbite de copii decât după ce au fost răzuite de aceștia. Comisia susține că, dacă nu ar fi denaturat faptele, președintele Tribunalului ar fi putut să admită cererea numai pentru materialele răzuite și să o respingă pentru materialele lichide sau sub formă de pudră. Din cauza denaturării faptelor, președintele Tribunalului ar fi exclus, așadar, această posibilitate în ordonanța sa.
- 70 Republica Federală Germania consideră că președintele Tribunalului nu a denaturat faptele și arată că, în orice caz, punctul din ordonanța atacată criticat în această privință de Comisie nu constituie motivarea necesară a concluziei la care a ajuns judecătorul delegat cu luarea măsurilor provizorii în ceea ce privește *fumus boni iuris*.

Aprecierea Curții

- 71 Trebuie să se arate că denaturarea faptelor invocată de Comisie în ceea ce privește punctul 62 din ordonanța atacată nu a avut nicio incidență asupra aprecierii globale a *fumus boni iuris* efectuate de președintele Tribunalului la punctele 53-67 din aceasta în ceea ce privește antimoniul, arsenicul și mercurul. Astfel, chiar dacă se presupune că acesta a interpretat eronat trimerile care figurează în dosar la noțiunea de disponibilitate a jucăriilor răzuite, pornind de la premisa potrivit căreia acestea din urmă trebuiau să fie deosebit de uzate, președintele Tribunalului a arătat de asemenea, în mod întemeiat, la punctul 62 menționat, că Comisia recunoscuse ea însăși că, potrivit propriei metode de transformare, valorile-limită conținute în dispozițiile naționale sunt, pentru materialul răzuit, mai protectoare pentru sănătatea copiilor decât cele stabilite de noua directivă privind jucăriile. O astfel de constatare este suficientă, în această privință, pentru a motiva concluzia la care președintele Tribunalului a ajuns la punctul 67, potrivit căreia condiția privind *fumus boni iuris* este îndeplinită, în ceea ce privește materialul răzuit, pentru cele trei substanțe în cauză.
- 72 În consecință, al doilea motiv invocat de Comisie în susținerea recursului este inoperant și trebuie respins ca atare.

Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe insuficiența motivării

Argumentele părților

- 73 Comisia reproșează președintelui Tribunalului faptul că nu a explicat motivele pentru care a considerat că argumentația acesteia, potrivit căreia noua directivă privind jucăriile ar proteja mai bine sănătatea copiilor, nu este pertinentă, deși o astfel de explicație ar fi necesară ținând seama de raportul existent între normă și derogarea de la aceasta în contextul articolului 114 alineatul (4) TFUE. Comisia

identifică o a doua insuficiență a motivării ordonanței atacate, arătând că, în decizia în litigiu, nu a verificat, în ceea ce privește antimoniul, arsenicul și mercurul, existența sau inexistența unui mijloc de discriminare arbitrară, a unei restricții disimulate a comerțului sau a unui obstacol în calea funcționării pieței interne, în timp ce, în ordonanța respectivă, președintele Tribunalului a efectuat el însuși această apreciere, limitându-se să reia în această privință argumentația Republicii Federale Germania potrivit căreia raționamentul privind aceste condiții care urmăresc să garanteze o concurență nedenaturată, reținut pentru plumb, pentru bariu, pentru nitrozamine și pentru substanțele nitrozabile, poate fi transpus cu ușurință în cazul altor substanțe, dispozițiile naționale fiind, potrivit acestuia, identice. Această motivare ar fi insuficientă, întrucât elementul determinant nu este identitatea dispozițiilor menționate, ci situația pieței. Încă o dată, judecătorul delegat cu luarea măsurilor provizorii ar fi substituit propria sa evaluare celei a instanțelor competente.

- 74 Statul membru menționat consideră că niciunul dintre argumentele invocate de Comisie în această privință nu stabilește existența unei insuficiențe a motivării de natură să conducă la nelegalitatea ordonanței atacate.

Aprecierea Curții

- 75 Reiese dintr-o jurisprudență constantă că hotărârile Tribunalului trebuie să fie suficient de motivate pentru a permite Curții să își exercite controlul jurisdicțional (a se vedea în acest sens în special Hotărârea din 14 mai 1998, Consiliul/de Nil și Impens, C-259/96 P, Rec., p. I-2915, punctul 32, Hotărârea din 16 martie 2000, Compagnie maritime belge transports și alții/Comisia, C-395/96 P și C-396/96 P, Rec., p. I-1365, punctul 106, precum și Hotărârea din 18 octombrie 2012, Neuman și alții/José Manuel Baena Grupo, C-101/11 P și C-102/11 P, punctul 80). În această privință, este suficient ca raționamentul să fie clar și comprehensibil și să fie, pe de altă parte, de natură să motiveze concluzia pe care urmărește să o susțină (Hotărârea din 4 octombrie 2007, Naipes Heraclio Fournier/OAPI, C-311/05 P, punctul 53).
- 76 În ceea ce privește critica formulată de Comisie potrivit căreia președintele Tribunalului nu ar fi motivat în mod suficient respingerea argumentației prin care aceasta susținea că noua directivă privind jucăriile proteja mai bine sănătatea copiilor decât dispozițiile naționale, este necesar să se arate că președintele Tribunalului, a cărui examinare pe fond ar trebui să vizeze exclusiv existența *fumus boni iuris*, a expus corespunzător cerințelor legale, la punctele 40-67 din ordonanța atacată, motivele pentru care aprecia, în pofida acestei argumentații, că condiția privind *fumus boni iuris* era îndeplinită. În ceea ce privește pretinsa relevanță, în această privință, a raportului existent între normă și derogarea de la aceasta în contextul articolului 114 alineatul (4) TFUE, este suficient să se facă trimitere la punctele 42-44 din prezenta ordonanță, de unde rezultă că președintele Tribunalului nu a săvârșit nicio eroare de drept în ceea ce privește sarcina probei care revenea Republicii Federale Germania în cadrul procedurii măsurilor provizorii.
- 77 În ceea ce privește susținerea potrivit căreia președintele Tribunalului nu și-a motivat suficient, la punctul 66 din ordonanța atacată, raționamentul în ceea ce privește existența sau inexistența unui mijloc de discriminare arbitrară, a unei restricții disimulate a comerțului sau a unui obstacol în calea funcționării pieței interne în privința antimoniului, a arsenicului și a mercurului, deoarece se limitează să reproducă argumentația Republicii Federale Germania potrivit căreia raționamentul privind aceste condiții care urmăresc să garanteze o concurență nedenaturată, reținut pentru plumb, pentru bariu, pentru nitrozamine și pentru substanțele nitrozabile, poate fi transpus cu ușurință în cazul altor substanțe din moment ce dispozițiile naționale sunt identice, trebuie subliniat că președintele Tribunalului, în calitate de judecător delegat cu luarea măsurilor provizorii, trebuia să aprecieze numai existența *fumus boni iuris* în raport cu absența condițiilor menționate, iar nu existența definitivă a acestora ca atare. Pe de altă parte, faptul că judecătorul delegat cu luarea măsurilor provizorii utilizează, cu privire la un punct particular de fapt sau de drept, argumentele uneia sau alteia dintre părți în raționamentul său nu poate să constituie, ca atare, un viciu de motivare.

- 78 În contextul cererii de măsuri provizorii cu care este sesizat, președintele Tribunalului a reținut, așadar, o motivare adecvată, care permite Curții să înțeleagă motivele care l-au determinat să concluzioneze în sensul existenței *fumus boni iuris* în privința absenței unui mijloc de discriminare arbitrară, a unei restricții disimulate a comerțului și a unui obstacol în calea funcționării pieței interne privind antimoniul, arsenicul și mercurul, dat fiind că, potrivit acestuia, raționamentul Comisiei privind aceste condiții care urmăreau să garanteze o concurență nedeformată pentru plumb, pentru bariu, pentru nitrozamine și pentru substanțele nitrozabile putea fi transpus în privința celorlalte trei substanțe sus-menționate întrucât dispozițiile naționale sunt identice, în această privință, pentru ansamblul acestor substanțe.
- 79 În consecință, al treilea motiv invocat de Comisie în susținerea recursului trebuie să fie respins.

Cu privire la al cincilea motiv, întemeiat pe erori în evaluarea comparativă a intereselor

Argumentele părților

- 80 Comisia arată că, în ordonanța atacată, președintele Tribunalului s-a limitat să urmeze argumentația Republicii Federale Germania, potrivit căreia interesul acestei instituții ar fi fost limitat la funcționarea pieței interne. Comisia contestă această teză și subliniază că interesul pe care îl apără în speță constă în respectarea voinței legiuitorului Uniunii, astfel cum este exprimată în noua directivă privind jucăriile. În practică, acest interes ar viza înainte de orice să protejeze sănătatea copiilor, nu numai piața internă. Pentru a garanta protecția sănătății în mod optim, această directivă se bazează, astfel cum a arătat Comisia în cadrul primului și al celui de al patrulea motiv și în conformitate cu cerințele articolului 114 alineatul (3) TFUE, pe cunoștințele științifice cele mai recente. Ordonanța atacată nu ar ține deloc seama de acest interes cu ocazia evaluării comparative a intereselor.
- 81 Republica Federală Germania susține că noua directivă privind jucăriile, în calitate de măsură de armonizare adoptată în temeiul articolului 114 alineatul (1) TFUE și vizând asigurarea realizării pieței interne în ceea ce privește siguranța jucăriilor, nu poate avea ca principal obiectiv protecția sănătății copiilor, contrar celor afirmate de Comisie. Astfel, întrucât președintele Tribunalului nu a săvârșit nicio eroare în această privință, al cincilea motiv nu poate fi admis.

Aprecierea Curții

- 82 Trebuie să se observe că, în cadrul procedurii măsurilor provizorii introduse la președintele Tribunalului de Republica Federală Germania, Comisia urmărea să obțină respingerea cererii de măsuri provizorii pentru a permite aplicarea, de la 21 iulie 2013, a valorilor-limită de migrare stabilite de noua directivă privind jucăriile în ansamblul Uniunii, dat fiind că aceasta respinsese cererea de derogare prezentată de acest stat membru în temeiul articolului 114 alineatul (4) TFUE.
- 83 Or, părțile nu contestă că noua directivă privind jucăriile este o măsură de armonizare în sensul articolului 114 alineatul (4) TFUE. De altfel, aceasta a fost adoptată pe baza articolului 95 CE, dispoziție care a fost reluată la articolul 114 alineatul (1) TFUE. Această dispoziție enunță normele aplicabile pentru atingerea obiectivelor enunțate la articolul 26 TFUE, și anume, în esență, cele care permit realizarea pieței interne. Astfel, ținând seama de temeiul juridic pentru adoptarea sa, noua directivă privind jucăriile are deci în mod necesar ca obiectiv principal armonizarea normelor naționale în domeniul pe care îl reglementează, și anume cel al siguranței jucăriilor, și, prin urmare, acesta este obiectivul care stă la baza interesului Comisiei de a obține aplicarea fără întârziere a acestei directive.

- 84 Astfel, trebuie amintit că articolul 168 alineatul (5) TFUE exclude orice armonizare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre care vizează protecția și îmbunătățirea sănătății umane. Desigur, astfel cum Curtea a hotărât deja, anumite măsuri de armonizare adoptate în temeiul altor dispoziții ale dreptului primar pot avea o incidență asupra protecției sănătății umane. Alineatul (1) primul paragraf al aceluiași articol prevede de altfel că, în definiția și punerea în aplicare a tuturor politicilor și acțiunilor Uniunii, se asigură un nivel ridicat de protecție a sănătății umane, iar articolul 114 alineatul (3) TFUE prevede că Parlamentul European și Consiliul depun eforturi pentru realizarea acestui obiectiv în exercitarea atribuțiilor ce le revin cu privire la realizarea pieței interne (a se vedea în acest sens Hotărârea din 5 octombrie 2000, Germania/Parlamentul European și Consiliul, C-376/98, Rec., p. I-8419, punctele 77 și 78, precum și Hotărârea din 12 decembrie 2006, Germania/Parlamentul European și Consiliul, C-380/03, Rec., p. I-11573, punctele 93-95). Cu toate acestea, nu se poate recurge la alte dispoziții ale dreptului primar ca teme juridic pentru a eluda excluderea expresă a oricărei armonizări care urmărește să protejeze și să îmbunătățească sănătatea umană enunțate la articolul 168 alineatul (5) TFUE (a se vedea în acest sens Hotărârea din 5 octombrie 2000, Germania/Parlamentul European și Consiliul, citată anterior, punctul 79).
- 85 Rezultă astfel din jurisprudența Curții că, în scopul unei proceduri a măsurilor provizorii precum cea care face obiectul prezentului recurs, obiectivul armonizării legislațiilor naționale în domeniul siguranței jucăriilor, iar nu obiectivul protecției sănătății copiilor ca atare, este cel care trebuie să fie considerat efectiv ca aflându-se la baza interesului protejat de Comisie în cadrul acestei proceduri.
- 86 Din cele ce precedă rezultă că președintele Tribunalului, după ce a procedat, la punctele 82 și 83 din ordonanța atacată, la evaluarea comparativă a intereselor prin intermediul unei comparații între interesul Republicii Federale Germania pentru menținerea dispozițiilor naționale cu scopul protecției sănătății copiilor și interesul Comisiei pentru respingerea cererii de măsuri provizorii, pentru ca dispozițiile armonizate adoptate de legiuitorul Uniunii în noua directivă privind jucăriile să poată fi aplicate începând cu 21 iulie 2013 în ansamblul pieței interne, inclusiv în Germania, a concluzionat în mod întemeiat, la același punct 83, că interesul Comisiei trebuia să se subordoneze celui al acestui stat membru de a obține o astfel de menținere.
- 87 În consecință, al cincilea motiv invocat de Comisie în susținerea recursului trebuie să fie respins.

Cu privire la observațiile Comisiei referitoare la demersurile recente în ceea ce privește bariul și plumbul

- 88 În măsura în care Comisia a informat Curtea, prin intermediul memoriului de declarare a recursului, cu privire la faptul că, prin Regulamentul (UE) nr. 681/2013 al Comisiei din 17 iulie 2013 de modificare a părții III din anexa II la Directiva 2009/48 (JO L 195, p. 16), a redus valorile-limită de migrare stabilite pentru bariu, este suficient să se constate că, dat fiind că Republica Federală Germania a informat Curtea că, în opinia sa, această măsură nu mergea destul de departe, aceasta nu afectează cadrul prezentului litigiu. Cu atât mai mult, faptul că este avută în vedere o eventuală reducere a valorilor privind plumbul nu poate avea incidență asupra prezentei proceduri.
- 89 Întrucât niciunul dintre motivele invocate de Comisie în susținerea recursului nu poate fi primit, se impune respingerea recursului în întregul său.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- ⁹⁰ Potrivit articolului 138 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 184 alineatul (1) din același regulament, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât Republica Federală Germania a solicitat obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată, iar Comisia a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată.

Pentru aceste motive, vicepreședintele Curții dispune:

- 1) Respinge recursul.**
- 2) Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată.**

Semnături